

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxx**

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem, sídlem Opletalova 1417/25,
110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí
Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2021, č. j. MV-18344-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 17. 12. 2020, čj. OAM-2853-12/DP-2020. Ve správním řízení byla pravomocně zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu“).

[2] Žalobkyně uplatnila tyto žalobní body. Namítá, že bylo nesprávně vyhodnoceno, zda trvají podmínky pro udělení pobytového oprávnění, kdy to se vydává těm cizincům, kteří čekají na rozhodnutí o jejich žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu; tato žádost byla sice zamítnuta, žalobkyně ale následně podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu znovu, která je v době podání žaloby projednávána. Namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které nehodnotilo dopady rozhodnutí do rodinného života žalobkyně ve smyslu. ust. § 174a zákona o pobytu. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, čj. 6 Azs 422/2017-29, argumentačně uvádí, že toto posouzení požaduje článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Dopady rozhodnutí jsou podle jejího názoru nepřiměřené, na území pobývá již více než 7 let, přicestovala se sestrou a jejím manželem, má zde rodinu a zázemí. Od roku 2012 nebyla v zemi původu, zde jí před odjezdem hrozilo mučení a nelidské zacházení, neboť praktikuje ateismus, který je v zemi původu perzekvován. Nebezpečí v zemi původu jí pak hrozí v souvislosti s její žádostí o azyl, což by mohlo být interpretováno, že vyjádřila nesouhlas s tamějšími poměry. Obecně poukazuje na situaci v zemi původu.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí a průběh řízení.

[4] Při ústním jednání, které se konalo v nepřítomnosti řádně omluveného žalovaného, zástupce žalobkyně na svých procesních stanoviscích setrvala.

[5] V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že nová žádost o povolení k pobytu může být důvodem pro udělení nového víza za účelem strpění pobytu, nikoliv důvodem pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, odkazuje na podmínku ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu, čemuž svědčí i dikce ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu, kdy tato právní norma mluví „o této žádosti“. Ohledně přiměřenosti rozhodnutí je uvedeno, že k němu může dojít teprve tehdy, pokud některé ustanovení zákona o pobytu ukládá povinnost zkoumat přiměřenost dopadů, v tomto případě žalobkyně se přiměřenost neposuzuje. Rozhodnutí pak nepředstavuje nepřiměřený zásah ani s ohledem na článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2018, čj. 4 Azs 164/2018-30. Ze spisu vyplývá, že s žalobkyní pobývají na území její rodiče a sourozenci, ale s ohledem na její věk již na nich není závislá; navíc podala novou žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, takže může opětovně podat žádost o udělení víza za účelem strpění.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[7] Soud nepovažuje žalobu za důvodnou, neboť vízum za účelem strpění bylo vydáno pro konkrétní správní řízení, a pokud toto správní řízení pravomocně skončilo, nemůže být nadále znovu vzato na zřetel pro žádost o povolení k pobytu. Tento právní závěr odpovídá ust. § 43 odst. zákona o pobytu, které výslovně hovoří o důvodech, pro

kteřé bylo vízum uděleno, stejně jako ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu, které hovoří o žádosti. Proto je možné požádat o udělení nového víza, pro které budou splněny zákonné podmínky, ale nelze zákonné podmínky opírat o řízení, které bylo pravomocně skončeno. Tvrzení žalobkyně v žalobě, že podmínky pro udělení víza jsou splněny, tak má soud za její názor, který neodpovídá shora uvedené zákonné úpravě a skutkovým okolnostem, které vedly k rozhodování v této věci. V podrobnostech ohledně jednotlivých pobytových oprávnění žalobkyně a jednotlivých řízení odkazuje soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tyto okolnosti nebyly v žalobě nijak konkrétně zpochybněny.

[8] Ohledně druhého žalobního bodu soud uvádí, že ani ten nepovažuje za důvodný. Přiměřenost dopadů rozhodnutí s ohledem na namítaný článek 8 Úmluvy hodnocena přímo v odůvodnění byla, soud tak odkazuje na tuto část odůvodnění (strana 6 a 7, kde je toto posouzení přímo obsaženo, včetně odkazu na právní názor z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2018, čj. 4 Azs 164/2018-30). Žaloba je v této části značně nekonkrétní a neuvádí, které námitky žalobkyně nebyly řádně vypořádány. Obsahem tohoto žalobního bodu je tak spíše nesouhlas s tímto vypořádáním, když žalobkyně konkrétně namítá, že zde má zázemí a nemůže se vrátit do země původu. Podle názoru soudu tyto její důvody jsou velmi obecné a nemohou založit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kde byl hodnocen její věk (tedy skutečnost, že již není na rodině závislá), že podala novou žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, takže může znovu požádat o vízum za účelem strpění, a může na území legálně pobývat. Žalobkyně v podané žalobě tyto závěry nijak konkrétně nezpochybňuje, obecně poukazuje na situaci v zemi původu a velmi obecně na své rodinné poměry. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že důvody, které uvedl v odůvodnění rozhodnutí, nesvědčí tomu, že by rozhodnutí znamenalo nepřiměřený dopad do života žalobkyně, když ta může svůj pobytový režim na území řešit dostupnými právními nástroji. Proto poukaz na situaci v zemi původu za tohoto stavu nemá žádné opodstatnění.

[9] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 1. prosince 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu